

Esperanto v Holandsku.

Před nedávnem proběhla novinami (esp.) zpráva o návštěvě finských samideánů v Amsterdamě a o jejich překvapení, když potkávali zcela neočekávaně holandské esperantisty na ulicích, na nádraží, v autech. Těch několik řádků mně znovu připomnělo mou cesta do Amsterdamu, kterou jsem podnikl na jaře tohoto roku s dvěma přáteli. Říkám hned na začátku: také my jsme byli překvapeni netušeným rozšířením našeho jazyka v zemi letošního světového sjezdu esperanta.

Už první překvapení nás čekalo, když jsme vešli do jídelního vozu skandinávského expresu, abychom se trochu osvěžili. Číšník, vida naši zelenou hvězdu, přinesl hned tištěný jídelní lístek v esperantu s holandským překladem. Je k použití ve všech jídelních vozech holandských drah. Když jsme pak dorazili na hlavní nádraží v Amsterdamu, spěchali jsme, protože už bylo blízko k půlnoci a museli jsme si najít cestu k hotelu. Ale nebylo toho třeba, cestu nám vysvětlil a popsal kontrolor lístku na nádraží. Mluvil esperantsky.

Bylo však nutno ještě telefonovati delegátu UEA, který čekal na naše zavolání. Vešli jsme do telefonní budky naproti nádraží. A co jsme viděli? Na smaltové tabulce návod v esperantu, jak telefonovati: "Deprenu la aŭskultilon ...". Tento návod najdete ve všech telefonních budkách Amsterdamu.

Druhého dne, v restauraci hotelu pro mládež, kde jsme bydleli, položili na náš stůl, jako by to byla naprosto samozřejmá věc, stoh esperantských novin. "Ĉasto sem priĉiĝas esperantistoj", řekl hotelier, který sám nemluvil našim jazykem.

Pak jsme šli do Cookovy cestovní kanceláře, abychom se informovali o pamětihodnostech města. Úředník se pokusil domluvit se s námi nejprve holandsky, pak anglicky a francouzsky. Jeden z nás se zeptal: "Mluvíte esperantsky?" "Een oogenblikje!", odpověděl úředník a už poslal pro jiného kolegu, který nás oslovil v mezinárodním jazyce a dal nám prospekty o Amsterdamu, samozřejmě v esperantu.

Jsme-li v cizině rádi posíláme lístky všem příbuzným a známým. Také jste to udělali. Známký nám prodal zaměstnanec, na jehož přepážce na hlavní poště byla tabulka: Esperanto parolata. Obédvali jsme v reataurari proslulého velkého obchodního domu "De Bijenkorf." Ale byli jsme šťastnější, než náš přítel, který v cizině nikdy nevěděl co objednává, protože nerozuměl textu na jídelních lístcích. Na jídelních lístcích De Bijenkorfu byla natištěna věta, kterou jsme se vyhnuli něčemu podobnému: "Jídelní lístek v esperantu k dostání." Samozřejmě jsme ho dostali a výborně jsme se najedli. Když jsme odpoledne navštívili slavné Rijksmuseum, národní museum Holandska, netěšili jsme se z jeho pokladů jen napolovic, jak se to stává pravděpodobně mnoha zahraničním návštěvníkům, kteří nerozumí výkladům průvodce. Nás vedl zaměstnanec musea, který mluvil esperantsky a v tomto jazyce nám všechno podrobně vysvětlil.

Ostatně je zajímavé, že Holanďané ať v obchodech, tramvajích nebo restauracích nás nikdy nepovažovali za neznámé cizince, když jsme mluvili esperantsky. Naopak, vždy věděli, že je to esperanto, protože ho často slyší.

Nejsem takovým esperantistou, abych v těchto drobných užitích našeho jazyka spatřoval mimořádný pokrok našeho hnutí. Ale četná užití esperanta v pravý čas nám velmi zpříjemnila pobyt v Amsterdamě.

Dle GER

Vedoucí Armádního souboru Víta Nejedlého po návratu ze zájezdu do Číny prohlásil, že znalost esperanta by byla členům souboru poskytla v Číně cenné služby, neboť se často setkali s Číňany ovládajícími esperanto.

Sjezd esperantistů v Otrokovicích se koná ve dnech 11. a 12. září t.r. Na pořadu: Literární večer, přátelská beseda s tancem, pracovní schůze, fotografování, společný oběd a opět družná zábava. Přihlášky přijímá s-anino F. Matušová, Otrokovice č. 812.

Kurs esperanta. Začneme opět s vyučováním esperantu. Kurs nebude publikován, úspěch záleží na spolupráci všech, jak na tento kurs upozorní a kolik přivedou známých. Zahájení dne 21. září v 18.30 na Rooseveltově tř. 13 v Domě osvěty.

Na konferenci Uneska v Montevideu, kde bude také jednáno o esperantu, byli jmenováni pp. Dr. Ivo Lapenna a Ferd. Menendez jako zástupci UEA.

Švýcarský ministr pro zahraniční věci p. Petitpierre přijal delegaci esperantistů, kteří mu předali petici s podpisy, aby zaujal příznivé stanovisko pro esperanto na nejbližší valné schůzi Uneska teč švýcarský zástupce. Účastníci delegace informovali ministra o stavu esperantského hnutí a o tom, co očekávají od konference v Montevideu. Pan Petitpierre přislíbil podporovati resoluci ve prospěch esperanta. O této schůzi byla vydána úřední zpráva, která vyšla v mnoha švýcarských novinách.

LASTA ROZO

Post frostaj tagoj jam
en fino de novembro,
kiel simbol' de van',
de velko kaj hontem' pro
postresto - lasta rozo ruĝas.

De kalve nuda branĉ'
ĝin mia man' derompos
kaj morgaŭ je dimanĉ'
sur mia tablo pompos,
ateste kiel ĉio fuĝas,

fragila lasta roz'.
Petaloj softe falos,
sin metos al ripoz',
al lasta am' egalos,
kiun forvelki sorto juĝas.

Jiří Kořínek

Pravidelné schůze brněnských esperantistů jsou vždy v úterý od 19. hod. v hotelu Slovan. Navštěvujte je! Zdokonalíte své znalosti jazykové, rozšíříte své vědomosti v různých oborech a dobře se pobavíte. Připravili jsme nový pořad schůzí až do konce roku 1954, který přikládáme a těšíme se na vaši účast. Roční příspěvek činí Kčs 14.--, pro rodinné příslušníky Kčs 6.-- Kdo nemůže vyrovnati, necht' poukáže aspoň Kčs 5.- jako registrační příspěvek, abychom jej mohli dále vésti v seznamu členů.

Laŭ Goethe

Jen ekkoneblas dokta moŝtsinjor'.
Vi nepalpeblan tretas per ignor',
nekompreneblan vi malfidas,
nekalkuleblan vi vidas,
la nepeseblan trovas vi mensog',
sen via stampo ĉion trafas mok'.

Trad. Jiří Kořínek

De nia laboro kaj aktiveco dependas nia sukceso!